

ПАРТИЈА ЧАСНИХ НАМЕРА

Поглед

Бесплатан примерак

ГРАДСКИ ОДБОР НОВИ САД

БРОЈ 2, МАРТ 2012

СРЕЋАН 8. МАРТ!

МОРАМО ИСТРАЈАТИ (стр. 2)

НАШ ЕКОНОМСКИ ПРОГРАМ (стр. 3)

РЕЛАКСИРАНО ДОЧЕКУЈЕМО ИЗБОРЕ (стр. 6-7)

Партија Уједињених Пензионера Србије

- БРОЈ 2 -

Интерно гласило
Градског одбора ПУПС
Нови Сад
Март 2012. године

Изази кватално

Издавач:
Градски одбор ПУПС
Нови Сад

Адреса уредништва:
Војвођанских
бригада 17/IV
Нови Сад

Телефон:
021/539-885
Е-mail:
pupsgons@gmail.com

**Главни и одговорни
уредник:**
Академик, професор
универзитета у пензији
Др Драган Мунитлак

Технички уредник:
Радомир Чубрановић
Е-mail: chubra@eunet.rs

Фотографије:
Радомир Чубрановић и
документација ПУПС-а

**Слика на насловној
страни:**
Надежда Петровић

Припрема и штампа:
SP PRINT, Нови Сад,
021/49-44-44
Е-mail: spprint@neobee.net

М О Р А М О И С Т Р А Ј А Т И

мамо право да разочарамо чланство, грађане, социјално угрожене, као ни младе који су наша будућност и будућност наше земље”.

“Нашу мисију нико неће обавити уместо нас. Изборили смо себи положај у којем смо актери сопственог статуса и положаја у друштву и политици. Стартовали смо са незавидне позиције, и у међувремену учинили важан искорак у добром смеру. Преузели смо обавезу у којој ћемо истрајати, зарад завета којим смо се обавезали приступајући Партији часних намера, јер не-

Др Јован Крkobабих

НАШ ГЛАС ПРОТИВ НАС - ДОКЛЕ?

Да ли су пензионери заслепљени, у заблуди због разних обећања, наивни, или нешто друго? Они још чини се не схватају свој положај и потребу да се сами боре за свој интерес и мисле својом главом. Шта их спутава? Зашто свој глас поклањају другим партијама од којих немају никакву корист? Овај феномен годинама покушавамо да разјаснимо. Један број пензионера још није схватио промене и да је сада све приватизовано. Отели су нам све што је наша генерација створила, продали будзашто, а ни динар нису вратили фонду ПИО.

Други нису свесни да смо за пензије одвајали од своје зараде и новац поверили држави на чување, за живот у старости. Неки нови политичари хоће чак пензије и да нам укину.

Трећа група пензионера опредељује се за оне који обећавају да ће им запослити децу, али их никада не запошљавају, тако да деца и унуци живе од бабине и дедине пензије. Обећања се понављају, илузије расту, а пензионери се увек “пецају” на нове и лепше преваре и тако нису ни за себе нити за децу.

Докле, драги наши пензионери? Да ли да чекамо да нам смање, или не дај Боже укину пензије, па тек онда да схватимо и ми и наша деца шта нас је снашло, али онда ће бити прекасно, јер без пензија нема живота. То значи да су нам узели и живот. Ко не верује, нека настави по старом и увериће се нажалост, опет касно. Али увек ћемо неког другог кривити, а не себе.

С тога запамтите, ово је ствар која зависи од нас и наше оловке. Ми имамо свој ПУПС који је широм отворио врата не само пензионерима него и социјално угроженима, младима, инвалидима, незапосенима и радницима које нико не заступа и не штити. Ми се боримо за социјално-правну државу без експлоатације, дискриминације и угрожавања људских живота, а постојећи капитализам не само да угрожава него и “једе живе људе”.

Аутор:
Тихомир Николић

НАШ ЕКОНОМСКИ ПРОГРАМ

Србија се налази у великој економској кризи од 1990. године, што је државу и народ довело у веома тежак економски положај. Основни узроци за то су економска блокада, бомбардовање праћено великим разарањима, административни слом банкарства и др.

Основне карактеристике економског развоја Србије после друштвених промена 2000. године били су стагнација и урушавање привреде, посебно индустрије и пољопривреде. Овове су допринели дуготрајна и друштвено неефикасна приватизација, неолиберални програм економских промена и либерализација економских односа са иностранством.

Резултат овакве политике:

- константна незапосленост 800 000 – 900 000 радника
- огроман спољни дуг од 26 милијарди евра
- неоправдано високе (зеленашке) камате банака које износе 15-25% на годишњем нивоу
- недовољно улагање у развој привреде

Јавни дуг Србије премашио је 45% БДП, што је и горња граница дозвољеног задуживања. На отплату спољног дуга већ 5 година одлази више од 10% БДП, што је 2-3 пута више од остварене стопе економског раста. На повећање спољне задужености даље се не сме ићи, јер би то довело до урушавања привреде и економског краха државе.

У последњих 10 година држава је од задуживања у иностранству, од продаје имовине и од дознака наших радника из иностранства инкасира 55 милијарди евра. Уместо у инвестиције, ова огромна средства отишла су у попуњавање рупа у буџету и у потрошњу.

Србија мора, без одлагања, да напусти досадашњи концепт економске политике, чији су резултати крајње неповољни и неодрживи.

ПУПС је у децембру 2011. године усвојио економски програм и залагаће се да држава буде иницијатор опоравка и развоја националне економије и гарант изградње привредног система који ће бити основ материјалног и духовног развоја свих грађана. У том циљу ПУПС ће се ангажовати и радити на убрзаном развоју, пре свега, индустрије и пољопривреде, као две најважније привредне гране. Убрзан раст индустријске производње је незаобилазни услов за боље снабдевање домаћег тржишта, повећање извоза, смањење ино дуга, повећање запослености и подизање животног стандарда становништва. Да би се убрзао развој индустрије, неопходно је ревитализовати велике индустријске системе, јер су они окосница технолошког развоја и обезбеђење упослености највећег дела малих и средњих предузећа и посебно утичу на извозне резултате земље, а преко задруга у

значајној мери ублажава се тежак економски и социјални положај средњег и сиромашнијег слоја становништва.

Да би се задруге оспособиле за успешан рад настојаћемо да се задругама врати опљачкана имовина, а тамо где то није могуће, да им се исплати пуна вредност отуђене имовине, као и средства задругара уложена у оснивање приватизованих предузећа. Утолико пре што задружна имовина, по важећем закону није могла бити приватизована.

Србија има хиљаде хендикепираних, инвалидних и старијих особа која су остала без посла, а немају услова за старосну пензију, нити шансу за ново запослење. Да би им се помогло да својим радом обезбеде сигурност и егзистенцију, држава треба да подстиче социјално предузетништво у виду производних задруга, предузећа и радњи у којима би радили. Да би њихова услуга и производи били конкурентни на тржишту, ову производњу и услуге треба ослободити свих пореза и доприноса, изузев доприноса за пензијско и здравствено осигурање. Тиме ће држава смањити трошење средстава за социјално збрињавање и истовремено пружити могућност инвалидима који могу и желе да раде, да се активирају и да живе од свога рада, а не од социјалне помоћи.

ПУПС ће се залагати да се социјална политика темељи на начелима социјалне правде и да држава посвети посебну пажњу изнемоглим и угроженим категоријама грађана.

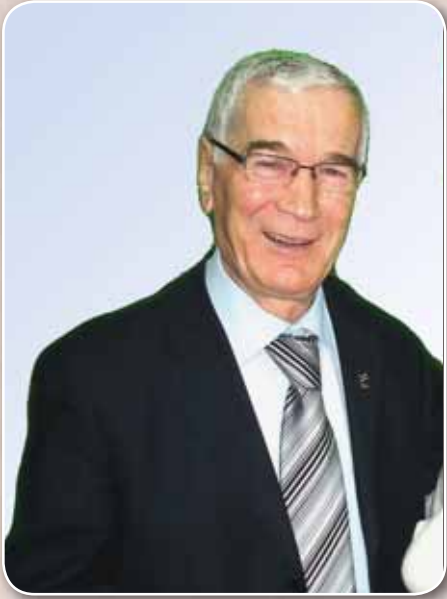
Исто тако, залагаћемо се да се дугорочно створи сигурна материјална основа за финансирање стечених права из пензијског и инвалидског осигурања. За 4 године колико ПУПС учествује у власти, заустављен је суноврат и урушавање пензија које су од 2000. до 2008, у односу на просечне зараде радника, умањене за 50%. Ово је постигнуто ванредним повећањем пензија за 10% и усаглашавањем октобарског повећања 2008. године за 4,3%, пре замрзавања пензија и плата радника.

Поред овога за 1.320.000 пензионера са пензијом до 30.000 дин. исплаћена је социјална помоћ од 5.000 дин. а земљорадницима последња рата дуга у децембру 2011. године као и други видови заштите. Оваквом политиком, ПУПС је оправдао поверење које су му дали бирачи 2008. године и доказао да је истински заштитник права пензионера и свих социјално угрожених грађана.

Аутор:
Милан Кораћ

ПЕНЗИЈЕ И УБУДУЋЕ РЕДОВНЕ

Момо Чолаковић

ПУПС је са др Јованом Кркобабићем на челу и посланичком групом, коју у Српском парламенту предводи народни посланик и потпредсеник ПУПС-а Момо Чолаковић, обезбедио да пензије и убудуће буду редовне. У том погледу, сматра Чолаковић, не треба очекивати никакве "пензионе ломове", јер ће држава наћи средства за њихову редовну исплату. А тако ће бити и у наредном периоду, и све дотле док ПУПС буде партиципирао у актуелној власти, истиче Чолаковић. Ове чињенице су утемељене у јасним наступима ПУПС-а поводом усвајања измена и допуна Закона о ПИО 2010. године у Народној Скупштини. ПУПС је тада изнедрио најповољнија системска решења за садашње и будуће кориснике пензија и заштитио пензије од ерозије.

Др Јован Кркобабић и посланичка група ПУПС-а, са Момом Чолаковићем, законодавним активностима у Скупштини Србије, деловањем у скупштинским одборима и медијским наступима, при томе, на најбољи могући начин афирмисали су нашу политику, подигли углед Партије и улили самопоуздање нашем чланству и најстаријим грађанима и уверили их да неко заиста брине о њима и искрено заступа њихове интересе.

Чолаковић наглашава, међутим, да и поред тога треба размишљати о реформи пензијског система, али тек онда кад се буду решила битна економска и привредна питања, јер реформа пензијског система не може да реши економска питања, али се решавањем економских и привредних питања, сасвим сигурно, могу решити и питања ПИО.

ПЕНЗИЈЕ СУ СВЕТИЊА

Кад су у питању стечена права пензионера нема компромиса, она су светиња. "Сви су „издали“ пензионере и ту армију отпуштених радника. Ја нити могу то да учиним, нити хоћу. У мојим годинама човек нема времена за трговину, поготово ако се то тиче физичког опстанка милиона људи и тако ће бити док сам ја овде, а ПУПС у Влади" каже др Јован Кркобабић. Верујте му, то је човек који држи реч. Доказао је то много пута! И пензионерима и свим грађанима Србије!"

Искуства из базе

НЕОПХОДАН ЈЕ СТАЛНИ КОНТАКТ СА БИРАЧИМА

Као млада жена, супруга и мајка, инстински сам жељна цивилизацијских вредности за себе, своју породицу и друштво. Дубоко сам уверена да се вредности попут љубави, истине, части, поштења, солидарности, правне државе и многе друге налазе у програму ПУПС-а, људима који га воде и његовој бази. Уверење проистиче из законитости интереса наше базе, наших људи и наше циљне групе. Ти интереси једноставно не могу бити другачији!

Из оваквог уверења природно је уследила акција у мојој месној заједници. У непосредном разговору, уз топлу реч и искрену намеру, покушала сам да објасним својим суграђанима колико је важно да схвате да је дошло време да се ангажују, мисле на себе и своје најближе

и да је ПУПС њихов прави избор. Успех није изостао. Људи су осетили моју искреност и препознали у ПУПС-у партију са којом могу остварити своје интересе. Масовним учлањењем указали су нам поверење.

МО ПУПС-а на Клиси сада има неколико стотина чланова. Масовна је и јака. Сигурна сам да ће, уз помоћ мојих сарадника из МО, и других чланова, бити још масовнија. Све то је постигнуто за непуна два месеца што показује да се вером – убеђењем, трудом и упорношћу може досећи жељени циљ. Морамо се изборити да ПУПС постане снажан фактор у политичком одлучивању на територији градске заједнице Нови Сад.

Бранка Бујиша, председница МО „Клиса“

ПУПС - САДА ИЛИ НИКАДА

Све што је ПУПС урадио у последње четири године за све социјално угрожене, а посебно за пензионерску популацију, мора се убудуће очувати.

А шта смо све то урадили?

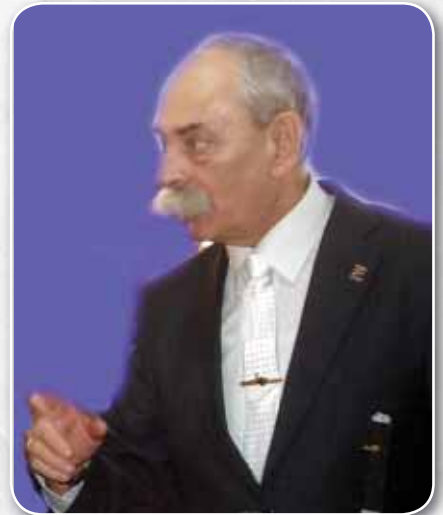
Одмах по ступању у власт повећали смо пензије за 14,3%, што је данас седам пензија, изборили се за социјалну помоћ свима чије су пензије мање од 30.000 динара, а то је 7 милијарди динара за милион и четристотине хиљада пензионера. У општинама у којима смо у власти обезбедили смо бесплатан превоз за старије од 65 година, људскији однос у свим медицинским установама, а посебно у граду Београду социјалну помоћ за све пензионере на свака 3 месеца по 4.000 динара. Изборили смо се за повећање пензија у прошлој години за 9,7%, усвајање закона ППП-Пензија Прати Плату и предлог Закона о социјалном предузетништву.

Нећемо спомињати да су свугде у региону око нас пензије смањене 30-50%.

И све то смо урадили са нашим лидером др Јованом Кркобабићем и само са пет посланика у Републичком парламенту.

Шта би било да нас је више? Нећемо нагађати, али су социјално угрожени и пензионери за ове четири године добили више него у претходних десет.

И зато изађимо на изборе и гласајмо за ПУПС.

Аутор:
Мирослав Р. Шпановић

Камером и пером

ПРЕДСЕДНИК КРКОБАБИЋ НА СЛАВИ П.О. ПУПС-а

Сала ПУПС-а у Новом Саду, у улици Војвођанских бригада 17/IV, била је 16. фебруара тесна да прими све госте, званице, чланове ПУПС-а на челу са најдражим гостом др Јованом Кркобабићем, председником ПУПС-а на прослави Светог Симеона – Богопримца, славе Покрајинског одбора ПУПС-а и освећењу просторија.

У свечарској атмосфери, поред домаћина Мирослава Шпановића, председника ПО ПУПС-а и куме Славе ПУПС-а Зорице Ђурић, присуствовали су и: Драги Видојевић, председник Извршног одбора

и потпредседник ПУПС-а, Милан Кораћ, потпредседник ПУПС-а, Тихомир Николић, председник ГО ПУПС-а, Милена Жарковић, председница Актива жена ГО, Наташа Мидић, председница Актива младих ГО, Александар Јовановић, секретар Актива младих ГО и председставници месних одбора ГО ПУПС-а.

Председник др Јован Кркобабић се, након службе и сечења славског колача, обратио присутним указујући на актуелне политичке теме и наше будуће задатке. Посебно је истакао значај континуитета да пензије буду економска, а не социјална категорија и улогу младих, као будућности земље, у оквиру ПУПС-а као искреног и доследног фактора у стварању услова за школовање, запослење и перспективу младе генерације у развоју нашег друштва.

Текст и фотографија:
Р. Чубрановић

РЕЛАКСИРАНО ДО

Драги Видојевић

Објављујемо интервју који је председник Извршног одбора ПУПС и потпредседник ПУПС-а, Драги Видојевић дао за наш лист, уз поруку члановима ПУПС-а и бирачима да се пробуде и подсети на то да је њихова улога важна и незаменљива на предстојећим изборима. Нагласио је, истовремено, да ПУПС никоме не нуди милостињу већ позива грађане да заједно мењамо друштво, ослањајући се на сопствене снаге.

Шта опредељује данас некога да постане члан ПУПС?

Одлука да се постане члан ПУПС-а и нарочито да се прихвати обавеза обављања партијске функције, изазован је чин и гест од посебног значаја. Тим прешто је за већину грађана неприхватљив улазак у свет политике. Политика се код нас углавном доживљава као сфера неморалног и нечасног поступања. Уз то, политички ангажман је објективно тежак, јер подразумева сталну изло-

женост суду јавности, страначком ривалитету, тензијама, изазовима и одсуству спокојства. Од самог почетка, инстистирамо на томе да област политике не мора нужно да буде таква и да је честитост најпожељнија особина свуда, па и у политици. На застави ПУПС-а не пише случајно "Партија часних намера". Да ли се још нека странка на такав начин заветовала и морално обавезала? Они који нам се придружују у последње време, по правилу истичу да у нама препознају странку која се разликује од других, која искрено наступа и која испуњава изборна обећања.

Приближавају се избори, чије је одржавање најављено за почетак маја. Да ли је ПУПС спреман за напорну изборну трку?

ПУПС је основан ради учешћа у политичком животу Србије и то на активан и одговоран начин. Због нашег политичког програма, брига за социјално угрожене, залагања за социјално одговорну државу и неоспорних позитивних ефеката учешћа у власти од 2008. године, релаксирано дочекујемо изборе. Подсећам на чињеницу да је ПУПС у стручној јавности препознат као једина социјално утемељена странка на политичкој сцени Србије. Постоје и мишљења да смо мала странка, али то не утиче на наш рад, нити нас обесхрабрује. Никада не треба да се заборави да су све велике ствари на почетку биле мале!

На чему заснивате свој оптимизам?

На ентузијазму и предузимљивости нашег чланства и руководства. На енергији, мудрости и поузданости тог истог чланства. Нико не може бити индиферентан пред чињеницом да нам се

ЧЕКУЈЕМО ИЗБОРЕ

у великом броју придружују и они који су млађи од 30 година. Активи младих формирани су већ у Новом Саду, Београду, Крушевцу, Ваљеву, Лесковцу, Ужицу, Нишу. Истовремено се формирају и активи жена, које су увек биле најпоузданији ослонац Партије.

У нашим подручним организацијама јасно је профилисана политичка амбиција да се на изборима задобије поверење бирача, али и да се учествује у вршењу власти, што раније није увек био случај. ПУПС не прате афере већ само озбиљан и одговоран рад. Ко још није чуо за социјалну политику Београда, коју смо ми креирали и реализовали?

Наш председник др Јован Кркобабић неоспорно се афирмисао у јавности као и ван граница наше земље, као личност достојна поштовања у сваком погледу.

Појављивањем на политичкој сцени Србије, ПУПС квари планове другим странкама, и како је онда могуће развијати сарадњу са њима?

Странке, као актери политичких процеса увек делују са циљем да за себе обезбеде што ефектније учешће у власти. Политичко деловање одвија се у амбијенту пуне неизвесности и одсуства сигурности да ћете остварити своје намере и досегнути жељени циљ. Извесно је само то да потпуно, упорно и стално политичко деловање једино може да донесе резултат. Свет политике је динамичан и у њему не постоји простор за празан ход или одмор. И најмањом паузом у раду, странке саме себе искључују из овог напорног маратона, а упражњени простор одмах попуњавају други.

Због свега наведеног, у свету политике нема симпатија, још мање љубави међу странкама. Постоји само интерес и потреба да се он реализује. Када нешто не можете да постигнете сами,

принуђени сте да свом циљу стремите кроз разне видове страначке сарадње. Нема те странке у Србији која сада може самостално да влада. Без коалиционе сарадње ризично је данас изаћи и на изборе. Нарастајући политички капацитет ПУПС-а препознају и остале релевантне странке у Републици, које у нама виде корисног партнера у предизборној коалицији. У циљу остварења сопствених политичких циљева, и ми морамо бити спремни на сарадњу, водећи рачуна о томе да сачувамо сопствени политички интегритет и углед.

Која странка је прихватљива за ПУПС, када говоримо о предизборној коалицији?

Доминантно расположење међу нашим члановима је да се на изборе изађе самостално. Опрез, ипак, налаже да се мора размислити и о предизборној коалицији, јер се на тај начин смањује ризик од умањења стварног изборног резултата. Искусили смо на сопственој кожи горчину неиспуњеног циља, због разних видова нерегуларности који прате изборе. Не размишљамо о сарадњи са онима који сматрају да су пензионери паразитски друштвени слој и да су пензије фактор дестабилизације економије нашег друштва. Не можемо сарађивати са странкама којима је нормална поларизација друштва на 9% пребогатих и 91% маргинализованих грађана. Залагање за социјално одговорну државу широм отвара врата политичком дијалогу између нас и других, у којем ми тражимо разумевање и подршку за три сета питања: очување пензионог система у којем је држава гарант редовних пензија усклађених са примањима у јавном сектору; вођење социјалне политике по моделу који је установљен у Београду; усвајање Закона о социјалном предузетништву.

РАЗМИШЉАЊА СПОКОЈНОГ ПЕНЗИОНЕРА

„Део власти (понајвише се један истиче) све чини да пензионери буду (с)покојни. Да се не муче.“

Боље би им било де се прихвате оне коју ми смислимо за нашу млађу популацију. Гласајући

за ПУПС, гласате за своју будућност. Звучи по мало чудно, али сурово истинито! Време је, бар за нас обичне смртнике, непромењива константа и тече ли тече – и то не само за нас пензионере.

Нисам сигуран да они могу да досегну до Ајнштајна и оног његовог релативног простора и времена, али до овог текста, а у овом времену, могли би. Било би им боље, а и у интересу им је, ипак, нас је милион и по – ГЛАСАЧА!

Наравно, имамо и ми ту неке своје легитимне интересе. Пре свега, да сачувамо своја примања и пензије и барем зауставимо социјално пропадање друштва. Е, ту нам треба и малчице више власти (да не кажем моћи, јер је та реч неадекватна за нас старије, ружна и извикана). Не да владамо! Не дај боже! Само хоћемо да се са мало више снаге (и гласача) – б р а н и м о. Е, зато ћемо јачати ПУПС, удруживати све социјално угрожене категорије, окупљати и сабирати их око себе и заједничких интереса. (да ли је то неко рекао да млади не спадају ту?).

Нећкамо се да будемо (с)покојни. Е, па неће моћи! Ми док чинисмо – поштено зарађивасмо, редовно уплаћивасмо све могуће доприносе; па и самодоприносе па и помоћ нерезвијенима; итд, итд. И данас смо најревносније платише, зар не? Не чудите се, једноставно је, не умемо другачије!

А како стоје ствари данас – питамо оне најодговорније?!

Тешко је све ово објаснити многим данашњим политичарима, поготово онима који немају ни дана радног стажа, а морала онолико колико га „мукотрпно“ уградише у данашње друштво (суноврата). А тако смо мало очекивали од њих! Само да створе амбијент за успешно привређивање и нешто бољи живот. Е, јадац господине – друже! Мало – много смо очекивали. Не иде то тако. Заборавили смо на ону: „интерес је све, а све је остало ништа“ и на то да ће се увек наћи неко ко ће овакву истину о интересу, халапљиво преусмерити у – с в о ј интерес.

Још теже је то објаснити многим данашњим привредницима од „једног долара“, онима који се уз пакосно – задовољни и, кобајаги, тајанствени осмех, бране од питања: „како сте зарадили први милион?“ одговор је једноставан, кажем ја, „као и све друге“. Зар и ви не мислите тако?

Ми смо, као друштво, испустили сваку контролу над политичком влашћу – уз њихову свесрдну помоћ и наше апатично ангажовање (чак и без пиштаљки и онога „само вас гледамо“). Готово је са тим! Имам страхан а уједно пријатан осећај, да се коначно будимо. Не мислим само на нас пензионере. А што се нас пензионера тиче, брате, превише смо се успавали! Сузили смо свој интерес на ужу породицу и мало пријатеља, запали у апатију и политичку апатију, не видимо излаз, могућност избора, начине избора. Није то добро и није ни здраво

Морамо се активирати, загрејати до избора и гласати за – с в о ј е интересе!

Владимир Чагоровић

ЗНА СЕ, П У П С

Шта да радимо? Може ли се уопште нешто урадити?

То су питања о којима пензионери свакодневно размишљају борећи се за повећање пензија, пријатнији и срећнији свој и живот својих породица.

Ми пензионери као незаштићена група, не смемо се предавати, посебно у овом тренутку пред изборе. Морамо се добро организовати и на изборима обезбедити да у Скупштини Републике имамо толико посланика да могу да утичу на заштиту пензионера. Све се у овој земљи решава преко политике, па и нама нема другог пута.

Ми у ПУПС смо тога били свесни и у претходном периоду. Са наших пет посланика у Скупштини успели смо да повежемо раст пензија за раст плата у друштвеним делатностима. Пут којим треба ићи је повећање привредне активности и запошљавања. Није истина да је криза у Европи толико велика да би због тога наша привреда била у тако јадном стању.

Ако ми сами не заштитимо себе, нико други се за нас неће бринути.

Како то да урадимо? Морамо изаћи на изборе и изабрати наше представнике у Скупштини Републике и обезбедити да се наш положај више не погоршава.

Колеге пензионери, изађите на изборе и гласајте за Партију Уједињених Пензионера Србије. Јасно је да свака птица своје јату лети, зато, за мене нема дилеме, ни премишљања, ја сигурно гласам за ПУПС!

Павле Хаџић

ВОЈНИ ПЕНЗИОНЕРИ – КОЈИМ ПУТЕМ ДАЉЕ

Влада Републике Србије је 15. 12. 2011. године донела Уредбу о интегрисању Фонда СОВО (Социјал. осигурања војних пензионера) у Републички фонд ПИО, који се примењује од 01. 01. 2012. године. Здравство, стамбено обезбеђење УТС и др., дакле, остају у Министарству одбране. Како ће овај „поцепани“ систем функционисати, за сада се не зна, док је 50. 000 војних пензионера са породицама због тога веома забринуто!

Удружење војних пензионера Србије – УВПС, као њихов легитимни представник, у више наврата је тражило да се заустави самовоља и испуни само оно што им по закону припада. До данас, потпуно безуспешно. Надлежни или ћуте или неће да одреагују на оправдане захтеве! Тако је октобра 2011. године УВПС доставио Влади, Народној Скупштини и председнику Републике петицију 31. 161 војног осигураника са Захтевом за одлагање интеграције Фонда СОВО у Републички фонд ПИО. Такође је поднео притужбу 21. 758 корисника војних пензија против Фонда СОВО и Владе због кршења права из пензијског осигурања и то: неисплаћивања дела припадајућих пензија у периоду од 01. 08. 2004. – новембра 2007. године, као и неусклађивања пензија са ванредним повећањем пензија за 11, 06% од јануара 2008. године. Држава и даље ћути, мада на своју штету, јер ради се о прилично великом новцу, који се кад тад мора платити, али тада са увећаном каматом и судским трошковима!

Медији су, по правилу, увек пуни „тумача истине“, износе полуистине, непотпуне и једностране информације о висини просечних војних пензија, 650 генералских пензија, великом броју војних пензионера итд. Вешто се скривају чињенице од којих висина тих пензија директно зависи, као што су:

- да високу стручну спрему има 60, 12% војних пензионера, а код цивилних тај проценат износи 6, 52%

- просечни пензиони радни стаж код војних пензионера износи 38, а код цивилних 27 година, и само по овом основу војне пензије би требало да буду веће од цивилних за 30% - распад СФРЈ и СРЈ је из познатих разлога вишеструко увећао број војних пензионера, па и генерала, у Републици Србији

- да се тих 650 генерала рачуна од 1941. године до данас и времена када је СФРЈ имала 250 хиљада припадника војске. Изгледа да наши генерали „по овој рачуници“ вечно живе, а зна се да имамо свега неколико живих првобораца 41 године. „Тумачи истине“ не кажу да се на десетине генерала у најбољим годинама пензионире, приликом сваке смене владе и то од 5. октобра – СВАШТА!

- крије се истина да преко 7. 000 војних пензионера са нерешеним стамбеним питањем живи по напуштеним касарнама, упропашћеним хотелима, лошим колективним смештајима и слично – практично су бескућници.

Препознавши у ПУПС – у политичку снагу која ће своју делатност усмерити на заштиту Уставом и законом загарантованих права пензионера и свих социјално угрожених грађана, изградњу државе на демократским основама и владавини права, већина војних пензионера су симпатизери ПУПС-а, али и све више његови активни чланови.

Станислав Матијевић

Поштовани читаоци,

Градски одбор ПУПС-а у Новом Саду од недавно издаје своје гласило - ПОГЛЕД.

На наше задовољство добили смо од вас велики број корисних и занимљивих информација и прилога.

Биће нам веома драго да наставимо сарадњу.

Пишите нам шта бисте волели да прочитате, или саопштите другим читаоцима, као и о томе шта вам се у нашем и вашем листу допада, а шта би могло да буде боље.

Адреса:

**Градски одбор ПУПС Нови Сад,
Редакцијалиста ПОГЛЕД, Војвођанских
бригада 17/IV,
Телефон: 021 539 885
e-mail: pupsgons@gmail. com**

ТЕХНИКА – ИЗМЕЋУ ПАЦИЈЕНТА И ЛЕКАРА

У анкети "Моје сутра", коју је Удружење пензионера града Новог Сада спровело у Новом Саду са намером да побољша квалитет живота наших сугрђана старијих од 65 година, показало се да су наши грађани своје проблеме најчешће везивали за питање здравља и остваривања здравствене заштите. Многи пацијенти са "вишком слободног времена" раније су долазили у чекаонице амбуланте и у њој проводили читаво преподне, размењивали искуства о својим болестима, да би на крају измерили крвни притисак, јер им се нешто "манта" у глави, и вероватно задовољни, одлазили кући. И тако из недеље у недељу, а некада и чешће, нарочито зими.

Да би се избегло беспотребно чекање и обезбедила ефикаснија здравствена заштита, законодавац је увео заказивање прегледа преко Кол центра. Желео је на тај начин да искључи гужве у чекаоницама и сведе чекање за лекарску услугу на неопходни минимум и тиме поштеди већину пацијената од непотребног губљења времена и нервирања. То "фамозно" заказивање прегледа преко Кол центра Дома здравља Нови Сад, чини се, потпуно је паралисало рад домова здравља и специјалистичких служби, јер је везу са Домом здравља односно Кол центром готово немогуће добити.

На жалост, добра идеја законодавца изродила се у лошу праксу. Заказивање прегледа преко Кол центра не функционише онако како је замишљено. Наиме, заказивање прегледа обавља се сваког дана за лекаре опште медицине, а одређених дана у месецу за специјалистичке прегледе.

Пишући овај текст у касним послеподневним сатима 13. фебруара добио сам везу са Кол центром Дома здравља и "заказао" преглед код мог изабраног лекара за 21. фебруар. Истовремено, речено ми је да треба да позovem 21. фебруара поново, да бих заказао преглед код офталмолога за дане после 1. марта. Тако ћу морати и да урадим. Ако добијем везу. Јер, из разноразних разлога, телефонска веза са Кол центром тешко може да се добије, иако се некада позив понавља по неколико пута, чека на добијање везе, а да се она на крају тог дана и не оствари. Невоља је, како истичу анкетирани, и то што ни сви осигураници немају телефон у свом домаћинству и што безуспешно позивање телефоном и много кошта. Очигледно, једна добра намера је компромитована неефикасним радом постављеног система.

Шта учинити?

У овом моменту, немам прави одговор.

Утеха је за осигуранике, ипак, то што се ургентни случајеви примају без заказивања.

Др Петар Мудринић

У СУСРЕТ 8. МАРТУ

Моје срце, птица дивљине, нашло је своје небо у твојим очима.

Оне су колевка јутра, оне су царство звезда.

Моје су песме потонуле у дубине њихове.

Пусти ме само да се винем у то небо, у његово осамно беспуће.

Пусти ме само да делим његове облаке, да ширим крила у сјају његовога сунца.

(Рабиндранат Тагоре "ГРАДИНАР")

Мама је глагол од глагола радити

Радити, подојити, повијати, покрити,
Прићи, обићи, опет подојити;
Стално је ту, нећеш се прехладити –
Мама је глагол од глагола радити.

Доручак, ручак, ужина, вечера
Двадесет слатких и пет без шећера;
Минуто надокнадити, несаницу зарадити –
Мама је глагол од глагола радити.

Посоли, досоли, замеси, подмеси,
Добар дан, изволи, па добро, где си?

Коприву вадити, ружу садити –
Мама је глагол од глагола радити.

Помети, полети, оплети рукавицу,
Окрпи сину десну ногавицу,
Таблету попити, облог охладити –
Мама је глагол од глагола радити.

А тата ништа неће па неће,
да бар понекад купи цвеће;
стално рецитуј, треба му досадити –
мама је глагол од глагола радити

М. Одаловић

Камером и пером

ЖЕНЕ – СНАГА НАШИХ АКТИВНОСТИ

У атмосфери позитивне енергије и пријатног дружења, Актив жена Градског одбора организовао је 19. јануара својеврсну радну чајанку.

У препуној сали Удружења пензионера Града Новог Сада о предстојећим активностима Актива жена говорили су потпредседник ПУПС-а, народни посланик и председник Удружења пензионера Града, Момо Чолаковић, председник Градског одбора ПУПС-а Тихомир Николић и председница Актива жена Градског одбора ПУПС-а и домаћин сусрета Милена Жарковић. Основна порука је да су досадашња ангажовања жена, као и оснивање Актива жена, потпуно оправдали партијска очекивања и потврдили да су припаднице нежног пола снага и ослонац свих наших активности као што су, уосталом, жене стожер сваке породице у нашем друштву.

Текст и фотографије: Р. Чубрановић

РОЂЕНДАН

Потпредседник Владе и председник ПУПС-а др Јован Кркобабић 27.02. прославио је 82. рођендан.

Посланик и потпредседник ПУПС-а Момо Чолаковић је још изјутра честитао рођендан свом председнику.

- Пожелео сам му срећу, дуг живот и добро здравље. Желим му да остане шеф странке и на осталим функцијама, докле год га здравље и виталност служе – поручио је Чолаковић, и додао да у странци неће организовати рођенданску прославу свог лидера јер, како каже, Кркобабић то не воли претерано.

Честиткама су се придружили бројни политичари, чланови ПУПС-а, пријатељи и симпазитери ПУПС-а.

Кркобабићев коалициони партнер и председник ЈС-а Драган Марковић-Палма пожелео је свом колеги дуг и здрав живот.

- Желим му да настави да се бори за боље сутра грађана и пензионера Србије – казао је Драган Марковић.

8. МАРТ

8. март – Међународни Дан жена.

Колико само памтим новинских чланака, пригодних говора и бројних приредби, дружења, путовања и честитки, али увек само непосредно пред и на сам Дан 8. марта, а онда мук до следећег Дана жена. Шта ћете-такви смо, посебно ми-мушкарци. Истина, неке од нас је стид и гризе нас савест према мајци, сунпузи, сестри, баки, девојци, колегиници, комишници, стрини,

ујни, тетке... Чврсто обећамо да ћемо се променити и бити сваког дана пажљивији, пуни љубави, љубазни, учтивии... и тако (кад пре) до следећег 8. марта-опет будемо затечени нашим немаром.

Ове године обележава се 101. годишњица Међународног Дана жена у Аустрији, Немачкој, Швајцарској и Данској, а 98. у Србији. Статус жена у свету, и данас је различит, од поштовања и уважавања до дискриминације. Но, све жене света су једнаке и јединствене јер су жене.

Препричаћу једну причу о жени: Бог је створио жену 6. дана, радећи прековремено. Анђео га упита: "Зашто трошиш толико много времена на њу?" Бог одговори: "Јеси ли видео спецификацију по којој је обликујем,

шта сам јој све дао? Мора знати да пере, али не сме да буде од пластике. Треба да има више од 200 покретних зглобова. Сви морају да имају могућност за промену и при том свака дијета функционише, и још да има крило, бар за четворо деце... Мора да има пољубац који може излечити све од повређеног колена до сломљеног срца."

Анђео није могао да поверује да жена све то може с две руке и предложи Богу да посао стварања жене настави сутра. "Не желим да одгађам, рече Бог. Тако сам близу да завршим ово биће, што је мом срицу драго: кад се разболи, избори се сама за оздрављење, а може да ради до 18 сати дневно." Анђео дотакне жену и примети како је мекана. "Јесте мекана, рече Бог, али направио сам да има снагу. Нећеш веровати шта све може да издржи... Не само да може да мисли, може и да сарађује и да се договара." Пажњу анђела привуче један детаљ на лицу жене, мислећи да је грешка. "Није то пропуст, то је суза", рече Бог. Суза је њен начин да се избори, њена туга, њена љубав, њена самоћа, њен бол и њен понос. Жена има задивљујућу снагу. Подноси тешкоће, носи тугу, али зна и за срећу и љубав и има своје мишљење.

Она се смеје кад жели вриштати;

Пева кад жели плакати

Плаче кад је срећна и смешка се кад је нервозна;

Бори се за оно у шта верује. Она је против неправде.

Не признаје "Не" као одговор, ако постоји други и бољи начин за решење. Све од себе даје за породицу. Она код лекара прати пријатељицу која се боји. Жена воли без граница. Она плаче кад јој деца доживе нешто ново. Она се радује кад чује за рођење и венчање и радује се доброти пријатеља. Она тугује за изгубљеним вољеним особама, али је јака у нади кад више нема ничега за шта би се борила.

Жена зна да један пољубац и загрљај могу излечити сломљено срце... Ипак, жена има једну грешку: ОНА ЗАБОРАВЉА КОЛИКО ВРЕДИ.

Радомир Чубрановић